

ژیان و بهره‌می مه‌لا عیسا جوانرۆیی له ئاوینهی ده‌ست‌نوسه‌کاندا

تارق یاره‌حمه‌دی^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۲۹ بهمن ۱۴۰۱؛ تاریخ پذیرش: ۰۷ تیر ۱۴۰۲؛ صص. ۱۴۱-۱۵۷

کورتیه

میژووی نه‌دهی کوردی پره له ناوی شاعیران و نوسه‌رانیک که له سه‌رده‌می ژیانی خۆیاندا پینگه‌یه‌کی زانستی و کۆمه‌لایه‌تی به‌ریزان هه‌بووه، به‌لام له ئیستادا ته‌نها زانیاری کهم له سه‌ر ژیان و بهره‌مه‌کانیان له‌به‌رده‌ستدایه. یه‌کێک له رینگا‌کانی ناگاداریوونه‌وه له ژیان و بهره‌می زانیانی رابردوو، لیکۆلینه‌وه له بهره‌مه‌کانیان به‌تایه‌تی ده‌ست‌نوسه‌کانی ئه‌وانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م ده‌ست‌نوسانه هه‌موو کات له‌گه‌لیان بووه، به‌رده‌وام تێبینییان له په‌راویژاندا نووسیه‌وه. شه‌نوکه‌و کردنی ئه‌و په‌راویژانه که زانیاری جو‌راوجۆرله‌خۆده‌گرئ، یارمه‌تیده‌ره‌له‌ناسینی لایه‌نه‌ شاراوه‌کانی ژیانی زانیانی رابردوو. مه‌لا عیسا جوانرۆیی یه‌کێکه‌ له‌ زانا و شاعیره‌ کوردانه‌ی، که زانیارییه‌کی هه‌ره‌کهم له‌سه‌ر ژیان و بهره‌مه‌کانی به‌رده‌سته. له‌م وتاره‌دا، به‌ میتۆدی و‌سفیی - شیکاری، شیوازی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری به‌لگه‌نامه‌یی-کتیبه‌خانه‌یی و به‌ که‌لک وه‌رگرتن له سه‌رچاوه‌ی ده‌ست‌نوس، لایه‌نه‌ به‌ده‌رته‌خواه‌کانی ژیان و بهره‌می ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ ده‌خه‌ینه‌پوو. نه‌نامه‌کان ناماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که مه‌لا عیسا له‌ بنه‌ماله‌ی زانستی سدیقی کلاشی بووه که له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی دوازه‌ له‌دایک بووه و له سالی ۱۳۶۷ کۆچی دوا‌یی کردوه. جگه‌ له‌ وانه‌وتنه‌وه، توانایه‌کی باشی له‌ هۆینه‌وه‌ی شاعر هه‌بووه. له‌م توێژینه‌وه‌دا وێرایی ناساندنی چه‌ن ده‌ست‌نوسیک که به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراون، هه‌روه‌ها ده‌رخستنی چه‌ن شیعریکی تازه‌ دۆزراوه‌ی ئه‌م زانیایه‌که‌ به‌ زمانی فارسی و کوردی نووسراون، باس له‌ هه‌ندیک لایه‌نی ژیانی، له‌وانه‌ په‌چه‌له‌کی، کاتی له‌دایک‌بوون و کۆچی دوا‌یی و تایه‌تمه‌ندییه‌ که‌سییه‌کانی ده‌که‌ین.

و‌شه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: زانیانی کورد؛ زانیانی جوانرۆ؛ بنه‌ماله‌ی سدیقی؛ مه‌لا عیسا جوانرۆیی؛ مه‌لا عیسا کلاشی.

چکیده

تاریخ ادبیات کردی مملو از نام شاعران و نویسندگانی است که در دوره حیات خویش دارای جایگاه علمی و اجتماعی والایی بوده اند، اما در حال حاضر اطلاعات اندکی از زندگی و آثار آنان در دست است. یکی از راه‌های آشنایی با زندگی و آثار دانشمندان گذشته، مطالعه آثار آنان، به‌ویژه نسخه‌های خطی آنهاست. چرا که در طول زندگی خویش این نسخه‌ها همراه آنها بوده و اطلاعات گرانمایی در زمینه‌های مختلف در حاشیه آن می‌نگاشته‌اند. بررسی حواشی مکتوب در این نسخه‌های خطی، به‌شناسایی جنبه‌های مستور زندگی علمای گذشته کمک می‌کند. ملا عیسی جوانرودی یکی از علما و شاعران کُرد زبان است که اطلاعات بسیار اندکی از زندگی و آثار او در دسترس است. ما در این پژوهش برآنیم با روش‌های توصیفی-تحلیلی، روش گردآوری اطلاعات آسنادی-کتابخانه‌ای، با استفاده از منابع نسخه‌های خطی، جنبه‌های بیشتری از زندگی و آثار این شخصیت را به‌تصویر بکشیم. پاره‌ای از نتایج حاکی از آن است که ملا عیسی از خاندان علمای صدیقی کلاشی بوده که در اواخر قرن دوازدهم به دنیا آمده و در سال ۱۳۶۷ هجری قمری وفات نموده است. علاوه بر تدریس، در سرودن شعر نیز تبحر داشته است. در این پژوهش به معرفی چند نسخه خطی مکتوب به خط ملاعیسی و همچنین نمونه‌های از اشعار فارسی و کردی نویافته از ایشان می‌پردازیم.

واژگان کلیدی: علمای کُرد؛ علمای جوانرود؛ خاندان صدیقی؛ ملا عیسی جوانرودی؛ ملا عیسی کلاشی.

۱- پیشه‌کی

یه‌که‌م جار بابا مه‌ردۆخی رۆحانی له کتیبه‌که‌ی خۆیدا به ناوی میژووی ناو‌درا‌نی کورد باسی مه‌لا عیسا جوانرۆیی کردوه. ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه هه‌موو ئه‌وانه‌ی پاش بابامه‌ردۆخ له‌سه‌ر مه‌لا عیسا نووسیویانه ناماژیان به کتیبه‌که‌ی بابا مه‌ردۆخ کردوه و هه‌مان زانیاری ئه‌ویان دوویات کردوه‌ته‌وه. بۆ نموونه محمه‌ده‌علی سولتانی له به‌رگی دووه‌می کتیبه‌ی حه‌دیقه‌ی سولتانی هه‌مان وه‌ی دوویات کردوه‌ته‌وه (سلطانی: ۱۳۶۹: ۱۴۱). دواتر له کتیبه‌ی تاریخ تسنن در کرمانشاه، مه‌لا عیسا به‌ بنه‌ماله‌ی سدیقی زانیوه و له‌مه‌ زیاتر شتیکی نوئی له‌سه‌ر مه‌لا عیسا له‌م کتیبه‌دا باس نه‌کردوه (سلطانی ۲۰۰۱: ۲۳۵). محمه‌ده‌حسه‌ین‌زاده له کتیبه‌ی تاریخچه جوانرود، پاش دوویات‌کردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی بابامه‌ردۆخ، ته‌نیا ئه‌م دێره‌ی زیاکردوه که چه‌ند

بەلگەیه کی برۆایێکراو له کتیبخانەمی سەییید باقر هاشمی هەیه که مۆری مەلا عیساى بهسەرەوییه (حسین زاده: ۱۳۷۷: ۱۰۶)، سەیر لەوەدایه که خودی مامۆستا سەییید باقر دواتر له وتاریکی خۆیدا که له کتیبی جوانرود در گنډر تاریخ چاپ و بلاوکراوه تەوه، جگه له زانیارییه کانی بابامەردۆخ ئامازەمی به ههچ زانیارییه کی نوێ نه کردوه (میراحمدی ۱۳۸۹: ۱۱۸).

ئەوهی له کتیبه کهی بابامەردۆخ لەسەر مەلا عیسا نووسراوه زۆر کورت و له هه مان کاتدا زۆر به بایه خه، و بوو به سەرەداویک که پاش تێپهروونی دهیان سال له نووسینی ئەو کتیبه، دەست بکەم به گهراپان به دواى زانیاری زیاتر لەسەر ژيان و بهرهمه کانی مەلا عیسادا. بابا مەردۆخ له کتیبه کهیدا بهم شیویه مەلا عیساى ناساندوه «مامۆستایه کی زانا و قسهزان و شاعیریکی دم پاراو و گفت رهوان بووه که له نیوهی چهرخی سێزدهدا له دنیا چووه. مهولهوی تاوگۆزی شاعیری به ناو بانگی کورد، ماویه ک به لایه وه خویندوویه و دواایش پیکه وه نامشۆ و شاعر گۆرینه ویان هه بووه (رۆحانی ۱۳۸۹: ۳۳۳).

ئەم توێژینه وه له دوو تهوه ری سهره کی پیکهاتوه. تهوه ری یه کهم سه بارهت به ژيانى مەلا عیسا، که تێیدا به پشت بهستن بهو زانیارییه کی که له دەستنوسه کاندای هاتوه، زانیاری لەسەر سالی له دایکبوون و مردن، ره چه له ک، شوینی خویندن و فیژکردن و لایه نه کانی دیکه ی ژيانى مەلا عیسا به خویننه ر ده ری.

تهوه ری دووم بهرهمه کانی مەلا عیسا له خۆده گریت، ئەم تهوه رهش بوخۆی له دوو به شی سهره کی پیک دیت. له به شی یه کهم باس لهو دەستنوسانه ده کری که به خه تی مەلا عیسا نووسراون و روونکردنه وه یه کی ورد له م باریه وه ده دریت. له به شی دووم، که کۆتا به شی ئەم وتارییه، کۆمه لیک شیعری تازه ده رخاوی مەلا عیسا بو یه کهم جار ده رخیته روو. زۆربه ی زانیارییه کانی په یوه ندیدار به مەلا عیسا له کۆمه له دەستنوسیکدا یه که له چوار دەستنوس پیک دیت و له کتیبخانەمی ناوه ندی دائیره توله عارفی گه وه ی ئیسلامی له تاران به ژماره ۱۳۴۶ ده پارێژری و زانیارییه کانی تریش له دەستنوسی ژماره ۱۶۷۸ ی کتیبخانەمی عه للامه ته با ته بابی له شیرازدا یه. ئەم دەستنوسانه وه ک سه رچاوه ی سهره کی ئەم توێژینه وه یه، هه ر بۆیه له مه به دواوه له هه ر شوینیک به مۆت ئامازه بهم دوو بهرهمه بکەم ته نها ئامازه به ژماره کانیان ده کهم بو نمونه دەستنوسی ژماره ۱۳۴۶. له چه ند دەستنوسیک کی تریش که لک وه رگه راوه که ئەوانه ناویان ده هیترت. له به شی بهرهمه کاندای روونکردنه وه یه کی ورد لهسەر ئەم دەستنوسانه پیشکەش ده کری. ئیستا به شی یه که می ئەم لیکۆلینه وه یه که لهسەر ژيانى مەلا عیسا یه ده خه یه نه روو.

۲- ژيانى مەلا عیسا

۱-۲- سالی له دایکبوون و کۆچی دواى مەلا عیسا

هه چ زانیارییه ک لهسەر سالی له دایکبوونی مەلا عیسا به رده ست نییه، به لام سه بارهت به کۆچی دواى ئەم زانایه، له لاپه ره ی کۆتایی دەستنوسی ژماره ۱۶۷۸ که مەلا عیسا نووسه ی لی هه لگرتوه - زانیاری زیاتر له سه ر ئەم دەستنوسه دواتر له به شی بهرهمه کاندای ده خه یه نه روو. سالی کۆچی دواى مەلا عیسا هاتوه. وا دیاره ئەو دەستنوسه له کاتی کۆچی دواى مەلا عیسادا له به رده ستی مەلا مووسای برایدا بوویت و خۆشه ختانه باسی سال و مانگ و رۆژی وه فاتى مەلا عیساى کردوه. ده قی نووسراوه که ی مەلا مووسا بهم شیویه:

در روز شنبه بیست و یکم اختیارات اول زمستان در یازده اول محرم مات ودخل الجنة نور بصري وقرة عینی وقوة رکبتي وظهري أخي للملا عیسی فی سنة ۱۲۶۷، سبع وستین وماتین وألف. نور الله تعالی مرقدہ. وأنا الداعي الفاني موسى بن عبدالله

کورتە که ی ده کاته ئەمه "رۆژی شه ممه یازدهی مانگی موحه رده م، کۆچی دواى کرد و چووه به هه شت، رووناکی بینایی، هیژی چاو، هیژی ئەژنۆ و پشتم مەلا عیساى برام له سالی ۱۲۶۷.

که واته به پی ئەم به لگه یه به روونی ده توانین یازدهی مانگی موحه رده می سالی ۱۲۶۷ کۆچی به رامبه ر به ۱۶ ی نۆفه مبه ری سالی ۱۸۵۰ ی زاینی وه ک به رواری وه فاتى مەلا عیسا ده ستنیشان بکەین. له لایه کی دیکه وه کۆتترین دەستنوس که به خه تی مەلا عیسا و له سه رده می فه قیه تیدا نووسراوه، میژووه که ی ده گه ریته وه بو سالی ۱۲۱۷، ئەم دەستنوسه له کتیبخانەمی دائیره توله عارفی گه وه ی ئیسلامی له تاران ده پارێژری. مه دواى نیوان سالی کۆتترین دەستنوسی مەلا عیسا

له گەڵ سالی وه فاتی ده کاته ۵۰ سال. بۆیه ده کۆرت میژووی له دایکبوونی مهلا عیسا، کۆتاییه کانی سهدهی دوازه و سه رهتای سهدهی سێزدهی کۆچی بخره ملێندرت.

۲-۲- بنه ماله و ره چه له کی مهلا عیسا:

له زۆریک له دهستنوسانهی که مهلا عیسا نووسیویهتی، به روونی باس له وه ده کات که کۆری مهلا عهبدوڵای کلاشی و سه ره به بنه ماله ی سدیقییه. نه سه بی ئەم بنه ماله یه ده گه پێته وه سه ره چه زه تی ئەبویه کری سدیق و به یه کینک له بنه ماله زانستییه گه وره کانی کوردستان داده نرت.

له دهستنوسی "الوضوح في شرح المحرر" که مهلا عیسا نووسیویهتی و ئیستا له کتیبخانهی ئەوقافی سلیمانی به ژماره ی ۳۱۷۲/ت/۶۵/۷ هه لگیاره، له کۆتایی دهستنوسه که دا، له م باریه وه تا شه ش پستی خۆی به شیوه ی خواره وه نووسیوه: "قد وقع الفراغ من تحرير... على يد الحقيير الفقير المحتاج إلى رحمة الله تعالى عيسى بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفى بن ملا حسين بن ملا موسى بن ملا نصرالله للنسوب إلى أبي بكر الصديق رضی الله تعالى عنه وعنهم بشره"

جگه له وهش له دهستنوسه کانی دیکهیدا نامازه به م بابه ته ده کات و به روونی خۆی به کۆری مهلا عهبدوڵا و سه ره به بنه ماله ی سدیقی ده زانیت، له وان ه له کۆتایی دهستنوسی که دا، له کتیبخانه ی دائیره توله عارفی گه وره ی ئیسلامیدا به ژماره ۱۳۴۶/۳ هه لگیاره وای نووسیوه:

تمت الرسالة للنسوبة إلى مولانا عصام الدين الواقعة على رسالة البلخي قاضي عضدالدين بعون الملك المعين على يد أقل الطالبين وأذنب للذنبين عيسى بن مولانا عبدالله بن مولانا محمد صالح بن مولانا مصطفى للنسوب إلى ابي بكر رضي الله عنه.

له دوو تووی دهستنوسه کانی دا دهیان جار له پهراویزی نووساره کانا، ناوی خۆی به عیسا عاسی و عیسا کلاشی تو مار کردوه.

که واته به پشت بهستن به م به لگانه ی سه ره وه ده توانین به م شیویه مهلا عیسا بناسینین

مهلا عیسا کۆری مهلا عهبدوڵا، کۆری مهلا محمه مه صالح، کۆری مهلا مسته فا، کۆری مهلا حسه یین، کۆری مهلا موسا کۆری مهلا نه سروڵا.

شایه نی باسه بۆ زیاتر سه لماندنێ ته وه ی که ئەم بنه ماله یه هه مان بنه ماله ی مه لایی یان سدیقی کلاشین، جگه له وه به لگانه ی سه ره وه ده توانین نامازه به دهستنوسی کتیبی رحمة الأمة في اختلاف الأئمة ی سه فه دی بکه یین که له لایه ن مهلا موسای برای مهلا عیسا وه نووساره و له ئیستادا له کتیبخانه ی ناوه ندی لیکۆلینه وه و توژی نه وه ی ئیسلامی به ژماره ۷۵۵ ده پارێزی. مهلا موسا له کۆتایی دهستنوسی ناوبراودا نامازه به وه ده دات که له بنه ماله ی سدیقی کلاشین. ته وه ی وا له م دهستنوسه نووساره ته مه یه:

قد وافق الفراغ من تعليق هذه النسخة الشريفة للباركة في ضحوة يوم السبت إحدى وعشرين من سيد الشهور المسمى برمضان المبارك من شهور سنة ستين و مأتين بعد الألف من الهجرة النبوية للمصطفوية على صاحبه أفضل الصلاة وأتم السلام وأزكى التحية على يد الحقيير الفقير العاصي المحتاج إلى مغفرة ربي ربه الغفير، موسى ابن عبدالله ابن محمد صالح ابن مصطفى الكلاشي بالوطن، و الأبوكري بالنسبة من حوال قرية مسملة ب زلان من محال جوارود.

۲-۳- خویندنی مهلا عیسا

سه باره ت به قوناغه کانی خویندنی مهلا عیسا، ته وه ی له ناوه پۆکی دهستنوسه کانییه وه ده رده که ویت ته وه یه که سه ره تا بنه ما کانی پهروه دی نایینی له لای مهلا عهبدوڵای باوکی فیرووه. دواتر وه ک فه قی کانی تری ته وه سه رده مه بۆ درژده دان به خویندن ده چیت شه ونه زانستییه کانی تر. له پهراویزی دهستنوسه کانا، به تایبه ت ته وه دهستنوسانه ی که میژووه که بیان ده گه پێته وه بۆ سالی ۱۲۱۷ ی ک. م، باس له دوو شوین ده کات که تیندا ژیاوه و ده رسی خویندوه. ئەم دوو شوین ه ش بریتین له سلیمانی و سنه. هه ره ها له کۆتایی دهستنوسی ژماره ۱۳۴۶/۵ ته مه ی خواره وه ی نووسیوه:

تمّت الرسالة... على يد أقل الفقهاء عيسى في مدرسة شيخ عبدالله في سنجق البجه في محال شهرزور

به پێی ئەم بەلگه‌یه ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا (خه‌ریانی) له هه‌له‌بجه خۆیندوویه‌تی. مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم موده‌رپیس له کتییی *بنه‌ماله‌ی زانیاران* باس له‌وه ده‌کات که شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی ئازستانان له هه‌له‌بجه دانیشتووه، له‌وێش ده‌رسی وتووه‌ته‌وه (موده‌رپیس ۱۳۸۹: ۱۴۵). ئەم‌مه‌ش ئەو پراستییه ده‌سه‌لمینێج که مه‌لا عیسا له مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدوڵلا خه‌ریانی له هه‌له‌بجه خۆیندوویه‌تی. هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵین سه‌ره‌تا له شاری جوانرۆ و له لای باوکیدا خۆیندوویه‌تی و دواتر بۆ درێژدان به خۆیندن چووته سلیمانی و سنه و هه‌له‌بجه.

ئهو‌ی ڕوونه، دوا‌ی ته‌واوکردنی خۆیندن، گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و له مزگه‌وتی هه‌لانی سه‌رقالی وانه‌وتنه‌وه و ده‌رسدان بووه. له‌وانه‌یه که مه‌وله‌ویش هه‌ر له‌و مزگه‌وته لای مه‌لا عیسا خۆیندیستی، چونکه به پێ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی، مه‌وله‌وی له هه‌مان شوێن لای مه‌لا محمه‌د قازی^{۱۱} خۆیندوویه‌تی (مه‌وله‌وی تاوگۆزی ۱۳۸۶: ۱۱).

که‌واته ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی خۆیندن گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و هه‌ر له‌وی ماوه‌ته‌وه. بۆ سه‌لماندنی ئەم باب‌ه‌ته ده‌توانین پشت به‌سه‌ستین به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

۱- به‌پێی ئەوه‌ی که له لاپه‌ره‌ی ۳۷ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۶۷۸ که سالی ۱۲۳۷ به خه‌تی مه‌لا عیسا نووسراوه، له په‌راویژدا نووسیویه‌تی "عیسی حین التدریس فی مسجد العلانیة من جوانرود" واته له کاتی وانه‌وتنه‌وه له مزگه‌وتی عه‌لانیه‌ی^{۱۲} جوانرۆ.

۲- له لاپه‌ره‌ی ۸۴ ی هه‌مان ده‌ستنوس هاتووه که "مقابله شد با نور چشمی ملا نسیم در میننگه چمه نسا زلان" ئەم‌مه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نێج که مه‌لا عیسا له میننگه لای گوندی چه‌مه‌نزار و زلانی جوانرۆ بووه.

۳- وه‌ک پێشتر ئاماژای پیکرا، مه‌وله‌وی له جوانرۆ له لای مه‌لا عیسا خۆیندوویه‌تی، هه‌ر بۆیه ده‌توانین بڵین که مه‌لا عیسا پاش ته‌واوکردنی مه‌لايه‌تی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ جوانرۆ و وه‌ک مامۆستا له مزگه‌وتی عه‌لانیه‌ی خه‌ریکی ده‌رسدان به فه‌قیکان بووه.

۲-۴-۲- تایبه‌تمه‌ندییه که‌سییه‌کانی مه‌لا عیسا

۲-۴-۱- زۆر وردبین بووه

له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، به‌روونی ده‌ده‌که‌وێت که زۆر وردبین بووه، و ته‌نیا به‌بینینی باب‌ه‌تیک قبوولی نه‌کردووه، به‌لکو لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کردووه و بۆچوونی خۆی نووسیوه. یان نووسیویه‌تی من وام خۆیندووه‌ته‌وه و له راست یان هه‌له‌ بوونی ئاگادار نیم. بۆ نمونه له لاپه‌ره‌ی ۲۴ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ نووسیویه‌تی "قَابَلْتُهُ مَعَ لَلنَقُولِ مِنْهُ، لکن لم یکن مصححاً و معتمداً".

یان له لاپه‌ره‌ی ۸ ی هه‌مان ده‌ستنوسدا، له دوو شوێن بۆچوونی خۆی سه‌باره‌ت به‌باب‌ه‌تیکی لۆژیک نووسیوه، له کۆتایی یه‌کی‌کیاندا نووسیویه‌تی "صححته بعقلي" واته به‌عه‌قلی خۆم راستم کرده‌وه. له کۆتایی دووه‌مه‌که‌یدا وای نووسیوه "هه‌کذا خطر ببالي" واته وام به‌میشکدا هات. له شوێنیکی تردا نووسیویه‌تی "نقلته عن کتب والله أعلم هه‌کذا أم لا" واته له کتیبه‌کان گێڕاومه‌ته‌وه، خودا ده‌زانی، ئایا وایێت یان نا.

۲-۴-۲- خولیا‌ی خۆیندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه بووه

به‌ئاوردانه‌وه له‌و ده‌ستنوسانه‌ی که مه‌لا عیسا نووسیویه‌تی، ئەوه‌مان بۆ ڕوون ده‌بیته‌وه که زۆر هه‌زی له خۆیندنه‌وه‌ی کتیب بووه و له په‌راویژی ئەو ده‌ستنوسانه‌دا باسی کتییی جۆراوجۆر ده‌کات. بۆ نمونه ته‌نیا له یه‌ک لاپه‌ره‌دا، هه‌ندێ و ته‌ی له زه‌مه‌خشه‌ری، ئیبنی خه‌له‌کان و دیمیه‌ری ده‌نووسیته‌وه. ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک کاتدا له ڕوونکردنه‌وه‌ی مانای وشه‌یه‌ک، له فه‌ره‌ه‌نگانیکی جیاواز که‌لکی وه‌رگرتووه و مانا‌کانی نووسیوه. هه‌روه‌ها ریژه‌ی زۆری ئەو شیعرا‌نه‌ی که له په‌راویژی ده‌ستنوسه‌کانیدا هاتووه، ئەم پراستییه ده‌سه‌لمینێج که مه‌لا عیسا به‌رده‌وام کتیب و دیوانی شیعری شاعیرانی خۆیندووه‌ته‌وه.

۲-۴-۳- پابه‌ند بوو به‌ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کان

مه‌لا عیسا زۆر پابه‌ند بووه به‌جیه‌جیکردنی ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانی وه‌ک نوێژ. تا ڕاده‌یه‌ک که ته‌نیا ڕۆژیک به‌هۆی برینیکه‌وه نوێژه‌کانی ده‌فه‌وتیت، ئەوه‌ن به‌لایه‌وه گرنگ بووه که له لاپه‌ره‌ی ۷۰ ی ده‌ستنوسای ژماره ۱۳۴۶ ئاماژای به‌م باب‌ه‌ته کردووه و نووسیویه‌تی "دوشنبه بیست و نهم به سبب زخم ترک نماز کردم". واته ڕۆژی دووشه‌مه ۲۹ ی مانگ به‌هۆی برینه‌وه نوێژم ته‌رک کرد". ئەم‌مه‌ش پابه‌ندبوونی ئەم گه‌وره‌زانیه به‌ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کانه‌وه ده‌رده‌خات.

۲-۴-۴- خۆشه‌ویستی بۆ زێدی خۆی

له پەرپوێزی ئەو دەستنووسانەی که مەلا عیسا نووسیویەتی، ئەو کاتانەی که له سلیمانی و سنه بوو، چەند جارێک گلهیی له دووری و غەریبی کردوو و به نووسانەوی شیعری پەيوەندیدار بە غەریبییەوه، پەردەي له هەست و ناخی ناوہوی خۆي لاداوه. بۆ نموونە له دەستنووسە کەي ژمارە ۱۳۴۶ دا له لاپەرەي ۲۰ ئەم شیعەري نووسیوه:

ای وطن گرچه مرا حادثه کرد از تو جدا دل آنان که تویی مسکنشان آباد بادا

واته: ئەي نیشتمان هەرچەندە رووداوێک مني له تو جیا کردەوه، دلي ئەو کەسانەي که توي شويني نیشته‌جیوونيان شاد بێت.

یان له شوینیکی تردا ئەم شیعەري خواریهوی هیناوه

در غربتی اگر کسی بماند ماهی گر کوه بود ازو بماند کاهی
گر ملک سلیمان به غریبان بخشند چون یاد وطن کند برآرد آهی

واته: ئەگەر کەسێک مانگیک له غەریبی بمانیته‌وه، ئەگەر شاخیش بێت له ئەو کایە ک دەمپێتەوه ئەگەر ملکی (هەزرتی) سلیمان به غەریب به دیاری بدن، کاتیکی زیدی خۆي بێر دیتەوه، ئاهیک هەلده‌کیشیت هیشتا بۆم روون نەبووتەوه که ئەم دوو شیعە، شیعری کێیه، بەلام به خەتی مەلا عیسا نووسراوه.

۳- بەرھەمەکانی مەلا عیسا

۳-۱- دەستنووسەکانی مەلا عیسا

سەبارەت بە بەرھەمەکانی مەلا عیسا، بەداخووه بەرھەمیکی که دانەرە کەي مەلا عیسا بێت بوونی نییە، یان باشترە بڵین تا ئیستا هیچ بەرھەمیکی دانراوی ئەم کەسایەتییه نەدۆزراوتەوه، بەلام دواي هەولێکی زۆر خۆشەختانە توانیم کۆمەلێک دەستنووس له کتیبخانەکانی تاران و شیراز و سلیمانی بدۆزموه که له لایەن مەلا عیساوه نووسخەیان بۆ هەلگیراوه واتە مەلا عیسا وەک ناسیخ و کاتب پوولی تێیاندا بینیوه. ئەوهی وایکرد لێردا نامازە بهو دەستنووسانە بکەم ئەویە که زانیاری به‌سوود له پەرپوێزی دەقی هەندی لهو دەستنووسانەدا دەست دەکەوتت که زۆر زۆر گرنگن. له خواریهوی یە ک به یە ک ئەو دەستنووسانەي که به خەتی مەلا عیسا نووسراون دەخرێنەپوو و لەسەر هەریه‌کەیان روونکردنەوه دەدری.

۳-۱-۱- کۆمەلێک دەستنووس (پینج دەستنووس)

ئەم کۆمەله دەستنووسە که له کتیبخانەي ناوہندی دائیرەتولمەعارفی گەورەي ئیسلامی له شاری تاران به ژمارە ۱۳۴۶ دەپارێزری پیکهاتوو له شەش نامیلکە، به زمانی عەرەبی و هەمووی له زانستی لۆژیکدايه. پینج دەستنووس لهو شەش دەستنووسە به خەتی مەلا عیسا نووسراون و ئەو تاکە ریسالەیه که ماوه، به خەتی کەسیکه به ناوی ئەحمەد بن محەمەد بن یوسف که به کلانیتی به ناوبانگ بووه. هەرچەندە وشەي (کلانیتی) له دەستنووسە کەدا زۆر به روونی ناخوێرتەوه، بەلام دوور نییە ئەم وشەیه‌ش هەمان کلاشی بێت، شیوازی وشە که له کلاشی دەچی و مەلا عیسا کلاشیه. له لایە کي ترهوه کلانیتی ناوی شوین نییە و له زمانی کوردی و فارسی و عەرەبیدا هیچ مانایە کم بۆ نەدۆزییەوه.

ئەو چوار دەستنووسەي مەلا عیسا هەموویان له سالی ۱۲۱۷ی کۆچی و به زمانی عەرەبی نووسراون و بریتین له مانەي

خواریهوه:

ناوی ده‌ستنوس	دانەر	ژماره‌ی لاپه‌ره	ژماره‌ی ده‌ستنوس
الرساله الحنفیه فی علم الآداب	شه‌مه‌دین حه‌نه‌ فی ته‌بری	۱۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۱
شرح آداب البحت	عیسامه‌دین شه‌سفه‌راینی	۵۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۲
شرح آداب البحت العضدیة	شه‌بولفه‌تخ مه‌خدومی جورجانی	۸۲ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۳
الدرة فی المنطق	محهمه‌د بن عه‌لی جورجانی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۵
تحقیق الکلیات	قوتبه‌دین رازی	۶ لاپه‌ره	۱۳۴۶/۶

خشته‌ی ژماره (۱) کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶ به‌ خه‌تی مه‌لا عیسا، پاریزراو له‌ کتێبخانه‌ی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی تاران

گرنگی‌ی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه وه‌ک که‌شکۆلیکه‌ هه‌رچه‌ند وا دهرده‌که‌وێت ئەم ده‌ستنوسه ته‌نیا چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی عه‌ره‌بی بی‌ت له‌سه‌ر زانستی لۆژیک، به‌لام به‌ ته‌یه‌رین به‌ لاپه‌ره سه‌ره‌تاییه‌کانیدا، زوو دهرده‌که‌وێت که‌ بابه‌تانیکی گرنه‌گ له‌ په‌راویزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا تۆمار کراوه. ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه له‌ راستیدا وه‌ک که‌شکۆلیکی شیعری کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی وایه‌، به‌ ده‌گه‌من لاپه‌ره‌یه‌ک له‌م ده‌ستنوسه‌دا ده‌بیرت که‌ پارچه‌یه‌ک یان چه‌ند پارچه‌ شیعری تیدا نه‌هاتبێ. شه‌وه‌ی بۆ ئیهمه گرنه‌گتره‌ شیعری شاعیرانی کورده‌، که‌ به‌ به‌راورد له‌ گه‌ه‌ل شاعیرانی تر به‌ داخه‌وه‌ زۆر که‌مه‌، بۆ نمونه‌ پارچه‌ شیعریکی کوردی له‌ شیخ محهمه‌د وه‌سیم، یه‌کیک له‌ مه‌لا شه‌بوه‌ کری موسه‌ننیف و پارچه‌ شیعریکی عه‌ره‌بی له‌ مه‌ولانا خالید هاتوه‌، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ "المؤنثات السماعیه‌" مه‌لا عه‌بدوڵلا بی‌تۆشی له‌م ده‌ستنوسه‌دا یه‌. سه‌باره‌ت به‌ شاعیره‌ غه‌یره‌ کورده‌کان، نمونه‌ شیعری کۆمه‌لیکی فراوان له‌ شاعیرانی عه‌ره‌ب و فارس به‌ تایبه‌ت شاعیره‌ فارسه‌کان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌. سه‌باره‌ت به‌ شه‌و شاعیر و که‌سایه‌تییه‌یه‌ی که‌ شیعره‌کانیان له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌ - شه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت ناویان به‌ی‌تین - زۆرن، بۆ نمونه له‌ عه‌ره‌به‌کان ده‌توانین ناماژه‌ به‌دین به‌ شیعری خوله‌فای راشیدین و چه‌زرتی فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مه‌به‌ر دروودی خویان لی بی‌ تا ده‌گاته‌ ئیمامی شافعی، ئیبنی حه‌جه‌ر و سه‌خاوی. شاعیره‌ فارسه‌کانی وه‌ک شه‌بو سه‌عید شه‌بولخه‌یر، سه‌عدی شیرازی، شه‌مس ته‌ویزی، نیزامی، حافز شیرازی، خاقانی، که‌لیم، عیراقی، مه‌وله‌وی رۆمی، خه‌ییام و شه‌وه‌دی شاعیران له‌م ده‌ستنوسه‌دا هاتوه‌. لێره‌ ده‌رفه‌ت بۆ وردبوونه‌وه‌ی زیاتر له‌سه‌ر ئەم بابه‌ته‌ نییه‌ و پێوستی به‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه‌.

ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه و ناوی کۆمه‌لیک زانای نه‌ناسراوی کورد

یه‌کیک له‌ خاله‌ گرنه‌گه‌کانی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه، باسکردنی ناوی شه‌و زانا و که‌سایه‌تییه‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان زانیارییه‌کی شه‌وه‌تۆ له‌سه‌ر ژیان و به‌رهمه‌کانیان نییه‌، به‌لام له‌ کاتی نووسینی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌دا، شه‌وان له‌و زانیانه‌ بوون که‌ مه‌لا عیسا هه‌ندی بابه‌تی له‌ کتێبه‌کانیانی نووسیوه‌ته‌وه‌ یان بۆچوونی شه‌وانی گێراوه‌ته‌وه‌، یان شه‌وه‌ی شاعیر بوون و مه‌لا عیسا شیعره‌کانیانی نووسیوه‌ته‌وه‌. هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی ئەم کۆمه‌له‌ ده‌ستنوسه‌ پره‌ له‌ ناوی زانیانی جۆراوجۆر، به‌لام شه‌وه‌ی بۆ ئیهمه‌ گرنه‌گتره‌، شه‌و که‌سایه‌تییه‌ کورده‌یه‌یه‌ که‌ تا ئیستا نه‌ناسراون یان که‌م ناسراو ماونه‌ته‌وه‌ و لێره‌دا ناوه‌کانیان هاتوه‌.

مه‌لا عیسا له‌ په‌راویزی ئەم ده‌ستنوسانه‌دا ناماژه‌ی به‌ ناوی هه‌ندیک له‌ زانیانی ناوچه‌که‌ و کورده‌واری کردوه‌ که‌ به‌ته‌واوی له‌بیر کراون یان زانیاریی زۆر له‌سه‌ر ژیان و به‌رهمه‌کانیان نییه‌. شه‌مه‌ش ده‌کرێ وه‌ک سه‌رده‌اوێنک بۆ گه‌رمان به‌دوای زانیاری سه‌باره‌ت به‌م زانیانه‌ و زیندوو کردنه‌وه‌ی ناویان بی‌ته‌ شه‌رمار. ئەم ته‌وه‌ره‌ش پێوستی به‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و تی‌ر و ته‌سه‌ل هه‌یه‌. لێره‌دا ته‌نیا ناوی شه‌و که‌سایه‌تییه‌یه‌ ده‌هێنن که‌ نه‌ناسراون و تا راده‌یه‌ک دلنیام له‌وه‌ی که‌ کوردن یان به‌ شه‌گه‌رکی زۆره‌وه‌ کوردن. شه‌وانه‌ی وا به‌ناویانگ نه‌بوون بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه‌، (وه‌ک رینوسی ده‌ستنوسه‌که‌ ناوه‌کانم نووسیوه‌ته‌وه‌).

تیبینی: دوو کهسایه تی ژماره ۱۷ و ۱۸، دواتر نووسراون له سالی ۱۳۳۸ ک.م.

ژماره	ناوی زانا	ژماره	ناوی زانا
۱	مولانا عیاب الدین	۱۰	شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی
۲	ملا محمود بن مجید فارچی	۱۱	خواجه محمد صادق (لهوانیه خواجه سادقی ئه‌رده‌لانی بی!)
۳	یوسف زلانی	۱۲	شیخ اسعد کسنزانی
۴	محمود عبدالانی	۱۳	ملا علی تایجوزی
۵	عمر چلی	۱۴	یوسف نفسودی
۶	ملا محمد باغی / ملا محمود باغی	۱۵	عبدالرحیم صوفی زاده
۷	رسول سورچی (له لاپه‌ره‌ی ۱۰۹ی، به‌رگی شه‌شی کتیبی بووژاندنه‌وه، ناوی هاتوه)	۱۶	شیخ عبداللطیف زردی آبادی (مه‌دره‌سه‌ی هه‌بووه)
۸	قاسم الورکی	۱۷	فقیه محمد کورکوره (۱۳۳۸)
۹	ابراهیم آلانی	۱۸	ملا احمد پسر محی الدین

خشته‌ی ژماره (۲) ئه‌و زانا کورده نه‌ناسراوانه‌ی که له ده‌ستنوسی ۱۳۴۶ نایان هاتوه

له لاپه‌ره‌ی ۱۳۲۲دا له‌سه‌ر شیخ ئه‌سه‌د که‌سنه‌زانی ئه‌مه‌ی نووسیوه: "از شیخ اسعد کسنزانی شنیده ام" واته له شیخ ئه‌سه‌د که‌سنه‌زانیم بیستوه.

سه‌بارت به عه‌بدولپه‌حیم سو‌فیزاده، له لاپه‌ره‌ی ۱۳۳۸دا نووسیویه‌تی: "نقلته من کتاب للبیع لمولی صوفی عبدالرحیم صوفی زاده". واته: له کتیبی (المبیع) ی عه‌بدولپه‌حیم سو‌فیزاده گێڕاومه‌ته‌وه.

سه‌بارت به مه‌حمود باغیش نووسیویه‌تی "صرت سائلاً محمود باغی". واته: پرسیارم له مه‌حمود باغی کرد له لاپه‌ره‌ی ۱۲دا له په‌راویژدا نووسراوه که "مقابله شد با حاشیه کتاب شیخ عبدالصمد بن شیخ علی آلکی" واته له گه‌ل په‌راویژی کتیبه‌که‌ی شیخ عه‌بدولسه‌مه‌د کورپی شیخ عه‌لی ئالکی به‌راورد کرا.

۳-۱-۲- اثبات الواجب

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌ کینکه له به‌رهمه به‌ناوبانگه‌کانی شیخ عه‌بدولقادری موهاجیری ته‌خته‌یییه که له‌سه‌ر ئیلاهیات و بیروباوهره‌کانه و به‌خامه‌ی ره‌نگینی مه‌لا عیسا نووسخه‌ی لی هه‌لگه‌یراوه. ئهم ده‌ستنوسه له سالی ۱۲۳۷ ی کۆچی و له مزگه‌وتی عه‌لانییه (هه‌لانی) له جوانرۆ نووسراوه. ژماره‌ی لاپه‌ره‌کانی ۴ لاپه‌ره‌یه و هه‌یچ بابه‌تینکی ده‌ره‌کی گرنکه له په‌راویژه‌کانیدا بوونی نیه تا ئاماژه‌ی پی بکری. ئهم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له کتیبخانه‌ی ناوه‌ندی دائیره‌تولمه‌عاریفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران به ژماره ۱۴۳۲/۶ به‌رده‌سته.

۳-۱-۳- الوضوح في شرح المحرر

ئهم ده‌ستنوسه‌یه‌ کینکه له کتیبه به‌ناوبانگه‌کانی مه‌لا ئه‌بویه‌ کری موسه‌نیفی چۆری له‌بواری فیه‌قه‌دا. مه‌لا عیسا چاره‌کی چواره‌می ئهم به‌رهمه‌ی له سالی ۱۲۲۸ نووسیوه‌ته‌وه. ژماره‌ی په‌ره‌کانی ۲۱۵ په‌ره‌یه و شوینی هه‌لگرتنی کتیبخانه‌ی ئه‌وقافی سلیمانیه. ژماره‌ی ئهم ده‌ستنوسه له کتیبخانه‌ی ناویراودا ده‌کاته ۳۱۷۲/۷ت/۶۵. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی ئهم کتیبخانه‌یه وینه نه‌گیرون و سکان نه‌کراون، توانیم ته‌نها وینه‌ی کۆتا لاپه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ش به‌هاوکاری به‌رێژ شیخ عوسمان ئیسماعیل محه‌مه‌دی هه‌شه‌زینی لیپرسراوی هۆبه‌ی ده‌ستنوسه‌کانی کتیبخانه‌ی ناویراوه‌ده‌ست به‌ینم و به‌وته‌ی به‌رێژیان، ئهم ده‌ستنوسه هه‌یچ په‌راویژ و ناوه‌رۆکی گرنکه و شایه‌ن به‌ ئاماژه‌پیکردنی تیدا نییه.

۳-۱-۴- رفع الخطاء عن ذات الشفا

ئەم بەرهمە لەلایەن محەمەد بن حەسەن ئیبنولحاج دانراوه و بابەتە کەمی میژووی پیڤەمبەرە. زمانی ئەم دەست‌نووسەش عەرەبیە و لە سالی ۱۲۳۹ی کۆچی لە لایەن مەلا عیساوه لە مزگەوتی هەلانی جوانرۆدا نووسراوه. ئەم دەست‌نووسە بە ژمارە ۱۶۷۸ لە کتیبخانە‌ی عەللامە تەباتەبایی لە شاری شیراز دەپاریژری.

لە ڕووی گرنگییەوه ئەم دەست‌نووسە یەکیکە لەو دەست‌نووسە گرنگانە‌ی کە مەلا عیسا نووسیویەتی. چونکە پەرە لە بابەتی جۆراوجۆر لە پەرەوێزدا. لە خوارەوه باس لە هەندیک لە گرنگترین بابەتە پەرەوێزییە گرنگەکانی ئەم دەست‌نووسە دەکریت.

تایبەتمەندییەکانی ئەم دەست‌نووسە:

ئەم دەست‌نووسە یەکیک لەو دەست‌نووسە گرنگانە‌یە کە مەلا عیسا بە خەتی خۆی نووسیویەتی، وە لەبەر ئەوەی پەییوەندی بە سەرەمی مامۆستایی و شارەزایی مەلا عیسا هەیە، کۆمەڵیک شیعی کوردی تێدایە کە لە بەشی شیعرەکاندا باسی دەکەین.

جگە لەوەش بابەتگەلیکی گرنگی تێدایە وەکوو بەرواری کۆچی دوایی مەلا عیسا کە پیشتر باسی لێوەکرا، و بابەتی میژوویی و هتد. بۆ نمونە لە دوو لاپەرە‌ی یەک لە دوای یە کدا باسی ڕووداوی دەستبەسکردن و زیندانی کردنی عەبدوڵلا بەگی جاف دەکات. وا دیارە ئەم ڕووداوه هیندە بەلای مەلا عیساوه بەنازار بووه کە لە ماوه‌ی شەو و ڕۆژیدا، جارێک بە فارسی و جارێکیش بە عەرەبی هەمان ڕووداوی نووسیوەتەوه. یە کەمیان باسی ئەم ڕووداوه‌ی بە فارسی کردووه و نووسیویەتی: "در وقت محبوسی عالی شأن عبدالله بیگ وکیل جوانرود و اتباعش به دست والی، اینجا را می نوشتم. در روز سه شنبه ۲۶ شهر رجب المرجب سنه ۱۲۳۸ در سال حوت آبی در مسجد قلعه علانیه با چند فقهاء الحكم لله علی ماجری و ماجری"

واتە: لە کاتی زیندانیکردنی عەبدوڵلا بەگی وەکیلی جوانرۆ و شوینکەوتوانی لەلایەن والی، ئێرەم دەنووسی. ڕۆژی سێشەممە ۲۶ی مانگی ڕەجەبی، سالی ۱۲۳۸، ... لە مزگەوتی قەلای عەلانیە لە گەڵ هەندیک فەقیدان.

لە لاپەرە‌ی دوواتر، هەمان ڕووداوی بە عەرەبی گێڕاوتەوه و دەلی:

"حين حبس الوكيل عبدالله بيك مع أتباعه بيد الوالي أمان الله خان وتفويضه زجرهم وضربهم وتوبيخهم وتجرمهم إلى ابنه الحاكم لمحل الجوازود محمد صادقخان في ألف ومائتين وثلاثين وثمانية من هجرة سيدنا للمصطفى صلى الله عليه وسلم"

واتە:

کاتی کە عەبدوڵلا بەگی وەکیل لە گەڵ شوینکەوتوانیدا لەلایەن ئەمانوڵلاخان واییه‌وه لە بەندیخانە کران. سزا و لیدان و تانە و تاوانبار کردنیان بە کورەکە‌ی خۆی محەمەد سادقخان حاکمی جوانرۆ سپارد. لە سالی ۱۲۳۸ی کۆچی.

جگە لەم دەست‌نووسانە‌ی سەرەوه، لە دووتوی چەن دەست‌نووسیکی مەلا موسای برابرا، هەندیک بابەتی وەک یادگاری نووسیوه کە شتیکی وای تێدا نییە کە لێرە باسی بکریت. بۆ نمونە لە کۆمەڵە دەست‌نووسی ژمارە ۱۴۴۸ پارێزراو لە کتیبخانە‌ی دائیرەتولمەعارفی گەورە‌ی ئیسلامی تاران چەن خەتیکی بە یادگاری بۆ مەلا موسا نووسیوه.

۳-۲- مەلا عیسا و شیعر

وەک لە بەشی پیشەکیدا باس کرا، مەلا عیسا لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەوه‌یان هەبووه، لەسەرچاوه‌کان تەنیا تاکە شیعرێک بە ناوی "پۆلە بزانی" لە مەلا عیسا باس کراوه کە بۆ مەولەوی نووسیوه.

چیرۆکە‌کە‌ی ئەویە کە مەلا عیسا بە هۆی مردنی هاوسەرە‌کە‌یەوه یان هەر هۆکاریکی تر کە بۆ ئێمە دیار نییە، دیهه‌وێت کچیک بخوازی و ئەویش لە مەولەوی کە پیشتر خویندکاری خۆی بووه، داوا دەکات لێکۆڵینەوه لەسەر ئەو کچە بکات. مەلا عیسا داواکارییە‌ی خۆی بە شیوه‌ی پارچە شیعرێک بۆ مەولەوی دەنووسی. مەولەویش کە بۆ خۆی مامۆستای شیعر، ولامی مەلا عیسا بە زمانی شیعر دەداتەوه. ئەمە شیعرە‌کە‌ی مەلا عیسا:

ئەحوال یارۆ پەڕیم بزانە
 پەرسە بزانە ئەو جە کامانە
 پەستی قامەتش بولەندی بالاش
 مەکرە درۆ ماوەر ویانە
 تا واتەت مەقبوول (اولوالالباب) بۆ
 نەشۆ بە عەبەس گشت ئاپروومان
 چەنی جاھیلان واتە عەبەسەن
 (الطیبات لسطیبین)

رۆلە بزانە، رۆلە بزانە
 ھەم جە خویشاناش ھەم جە بیگانە
 خاسیش، خرابیش، ئەتوارش، کالاش
 ئەحوالش تەحقیق پەڕیم بکیانە
 خاس جە لات خاس بۆ خراب خراب بۆ
 با کەس نەزانۆ بە گفتوگوومان
 ھەرکەس عاقلەن ئیشارەش وەسەن
 ئەگەر عاقلی ئایەت ببینە

ئەمە ی خوارو دەش ولامە کە ی مەولەویبە

ھەریاسە بەندەن تا حیات مەندەن
 ھەرچیو عەرز کەروو، باوەر بکەری
 خاسی و خرابی، یارۆیچم زانان
 ئۆجاخزادە ی خاس، نەجیب تەرەفەین
 بالاش میانە ی (خیرالامور)ەن
 گەردین درۆ بۆ (سەیییدی)ش وەسەن
 یارۆ پە ی یارۆ، پە ی یاری خاسەن
 وەرەن ھا بەندەت، جە مزگی نیشتەن

چوون بەندە بەو بەند ئیخلاسی بەندەن
 مشیۆ تۆ جە پرووی، بەندە پەرورە ی
 جەریدە ی ھەوال، گەرد بە ویم وانان
 عەفیفە ی بیعەیب، خالیەن جە شەین
 ئادابش زەریفە خولقش چوون حوورەن
 بەلێ واتە ی من پووچ و عەبەسەن
 وەلحاسل ھەنی، بی درۆ و راسەن
 ئەر ھەنت باوەر، ھەرچیم وات گشتەن

جگە لەم پارچە شیعری سەرەو، تا ئیستا ھیچ شیعریکی تری مەلا عیسا لە ھیچ سەرچاوە کدا باسی لێنەکراوە. بە وردبوونەو لە پەرپوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسادا، بەتایبەت دەستنوسی ژمارە ۱۳۴۶، شیعری جۆراوجۆر بە سەح زمانی کوردی، فارسی و عەرەبی دیتە بەرچاو. لە سەرەتا یان کۆتایی ھەندیک لەو شیعرانەدا ناماژە بە شاعیرەکە ی دراوہ. ھەندیکیشیان شیعراکی بەناویانگن کە شاعیرەکانیان دەناسرێنەو، بەلام کەم نیین ژمارە ی ئەو شیعرانە ی کە لە پەرپوێزی دەستنوسەکانی مەلا عیسا ھاتوون و شاعیرەکانیان دیاری نەکراون. دیارە ناتوانین بە یی بەلگە ئەم شیعرانە بەدینە پالی مەلا عیسا، بەلام لە سەرەتای چەند شیعری کورتدا، نووسیویەتی "لراقمہ" ئەمەش ئەو دەردەخات کە ئەو شیعری مەلا عیسا یە. ئەم شیعرانە بەھێز نیین. چونکە ئەم دەستنوسە ی مەلا عیسا لەسەر دەمی فقییەتی خویدا نووسیویەتی. مەلا عیسا دوو پارچە شیعری فارسی لە شیوہ ی پارانەو و دوعا ھۆنیوہتەو و پیغەمبەری کردووەتە تکاکار یارمەتی بدات لە خۆبندنی کتیبەکانی. ئەم دوو پارچە شیعری ئەمانەن:

کە جنابت نزد حق یقین
 میر ابوالفتح خواندن مسکین

ارجوم ھست ای رسول امین
 طلب استعانہ بہر

لراقمه

امیدم من به ختم المرسلین است
رود دوباره هم اندر مناجات
و به توفیق خواندن بر امیرم
چرا ایما و رمزش هست شافی

رسول شفیع آخرین و اولین است
کند بهر حقیر خویش حاجات
شود درس آسان برضمیرم
مرا علم آداب است کافی

له لاپه‌ره‌ی ٦١ ی‌ش ئەم پارچه‌ی شیعره فارسییه‌ی مه‌لا عیسا هاتوو:

لراقمه

یارب آن روز این تن پر عصیانم
لطف بفرما به کرم بر من مذب‌بنگر

ریزه ریزه ز میان لحد‌ظلمانی
جای ظلمانی ما را بنما نورانی

ئەو شیعرا‌نە‌ی سەر‌ه‌و‌ە‌ی مه‌لا عیسا زۆر به‌ هیژ نین، چونکه له ناستی فه‌قیهه‌کی تازه‌کاره که به‌پێ ته‌مه‌نی خۆی و جیهانبینی خۆی نووسیبوه‌تی. هه‌رچه‌نده‌ ئەم چه‌ند دێره‌ی شیعره‌ گرنگیه‌کی ره‌وانبێژی و جوانیناسیان نییه‌، به‌لام ئەوه‌ ده‌رده‌خات که مه‌لا عیسا هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ مه‌یلی شیعروتنی هه‌بووه‌ و له‌ گه‌ڵ زیادبوونی ته‌مه‌ن و زانسته‌که‌یدا هیژی شیعریشی زیادی کردوو. له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ژماره‌ ١٦٧٨دا که په‌یوه‌ندی به‌ سهرده‌می مامۆستای و خاوه‌ن ئەزموونیی مه‌لا عیسا هه‌یه‌ شیعره‌کان پاراوێرن. بۆ نمونه له‌ لاپه‌ره‌ی ١٦٦ی ئەم ده‌ست‌نوسه‌دا، مه‌لا عیسا به‌یتیکێ حافزی شیرازی نووسیه‌، به‌یتی دووهم به‌ ئەگه‌ریکی زۆره‌وه‌ شیعری خۆیه‌تی چونکه له‌ دیوانه‌که‌ی حافزا نییه‌، هه‌روه‌ها جوۆری وشه‌کانیش له‌ شیوازی شیعروتنه‌وه‌ی حافزه‌وه‌ نزیک نیه‌ن و له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوی عیسا له‌ به‌یتی ناماژه‌پیکراودا هاتوو، ده‌توانرێت ئەم تاکه‌ به‌یته‌ به‌ شیعری مه‌لا عیسا ده‌ست‌نیشان بکریت. دوو به‌یته‌که‌ ئەمه‌یه‌:

از این رباط دودر، چون ضرورت است رحیل
تو عیسی غم دنیای دون مخور هرگز

رواق طاق معیشت، چو سربلند و چو پست
چرا که دنیا و مافیها فناست هرچه هست

به‌یتی یه‌که‌م شیعری حافزی شیرازییه‌ و ئەم به‌یته‌ له‌ چامه‌ی ژماره‌ ٢٥ی دیوانه‌که‌یدا هاتوو. به‌یتی دووهم ئەو شیعریه‌ که ده‌توانرێت بدرێته‌پاڵ مه‌لا عیسا.

به‌ پێ ده‌ست‌نوسه‌کانی، مه‌لا عیسا له‌سه‌رده‌می فه‌قیهه‌تی سه‌ره‌تا به‌ شیعری فارسی ده‌ستی به‌ شیعروتنه‌وه‌ کردوو، به‌لام له‌ ده‌ست‌نوسه‌ی ژماره‌ ١٦٧٨ که وه‌ک ناماژم پێدا، دواتر له‌ کاتی مامۆستایه‌تی له‌ مزگه‌وتی هه‌لانی نووسیبوه‌تی، چه‌ن شیعریکی کوردی هه‌یه‌ که ده‌توانین بیدینه‌ پاڵ مه‌لا عیسا. بۆ نمونه له‌ دووپه‌ره‌ ماوه‌ به‌ کۆتایی ئەو ده‌ست‌نوسه‌ ئەم پارچه‌ شیعری له‌ په‌راوێژدا نووسیه‌:

ته‌ماشای کیتاب

ته‌ماشای کیتاب، ته‌ماشای کیتاب
به‌ عه‌شق غه‌فوور غه‌ففار وه‌هاب
باوه‌ر نه‌ خه‌یاڵ چوون وه‌فاداران
من گونام فرین دوعا که‌ر په‌ریم
به‌ ئەلتاف ویش به‌هه‌شت بدۆ پیم
ته‌سدیعم کیشا نویسام کیتاب
نه‌که‌رۆ زاییع جه‌فابه‌رده‌نم
حه‌بیب یه‌زدان خه‌تم پیغه‌مبه‌ر

که‌یفی مه‌که‌ری ته‌ماشای کیتاب
جه‌ میعراج چه‌نی حه‌بیب که‌رد خیتاب
مه‌که‌ره‌ زاییع ته‌سدیع یاران
به‌لکه‌ ساحیب رحم ره‌حمی که‌رۆ لیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
چوون گوناکاران دۆزه‌خ نه‌بو جیم
به‌خشۆ هه‌ر گونا‌ها نه‌ گه‌رده‌نم
شه‌فاعه‌ت‌خوام بۆ جه‌ (یوم‌المحشر)

جگه له مەش لە هەمان دەستنوس چەند تاکە بەیت شیعری کوردی هەبە دەکرێت بە شیعری مەلا عیساى بزاین، کە لە خوارەو دەیت. لە لاپەرەى ۵۷ ی دەستنوسە کەدا ئەم تاکە بەیتەى نووسێوە

یا عیساى عاسى بەخیز دوعاکەر بەل خەلاسیش بۆ جە یوم المحشر

لە لاپەرەى ۱۶۷ دەستنوسی ژمارە ۱۶۷۸ ئەم دێرە شیعەرە کوردییە هەبە کە رەنگە لە شیعەرەکانی مەلا عیسا بیت.

رووسیایا و عاسی خەجالت بارم بە دووعای یاران ئومیدوارم

دوو تاکە بەیت شیعری کوردی لە دەستنوسی ژمارە ۱۳۴۶ لە مەلا عیسا بە یادگار ماوە، کە توانای ناوبراو لە هۆنینهوی شیعەر پێشان دەدات. یەکیک لەوانە کە لە لاپەرەى ۴۹ی ئەم دەستنوسەدا هاتووە لە پرووی فۆرم و شیوە و ناوێرێکەو زۆر بەهێز، و هەر کەسیکی شیعەر و ئەدەب دۆست بێخوینتەو سەرسام دەبێت پێ. ئەوەش ئەو دێرەشیعەرە:

هیجراست چون باد پێش رهوی واران مەشسانۆم چون دار بەرزە دیاران

ئەوێتر کە لە لاپەرەى ۳۸ی هەمان دەستنوسدا هاتووە، بە شیوەی خوارەویە:

هیران مەند شیرین جەمین سپی لال خەیاڵیو هەنى ئاورد نە خەیاڵ

۴. ئەنجام

دەستنوسەکان و بە تاییەت ئەو بابەتە دەرەکیانەى کە لە پەراوێزیاندا نووسراو، یەکیکە لە سەرچاوە گرنگەکان بۆ لیکۆلینەو لەسەر ژبان و بەرھەمەکانی زانایانی رابردوو چونکە زانیاری گرنگ و جۆراوجۆر لەخۆدەگرن. بە پشتبەستن بەم سەرچاوانە، لەم لیکۆلینەووەدا توانیمان کۆمەلیک زانیاری گرنگ لەسەر ژبان و بەرھەمەکانی مەلا عیسا جوازپێی بخەینەروو و بەم شیوەیەش توانیمان زیاتر بیناسین. گرنگترین دەرئەنجامەکانی ئەم توێژینەووەیە بەم شیوەیەن:

سەبارەت بە ژبانی، مەلا عیسا کورپی مەلا عەبدوڵلا، کورپی مەلا محەمەدسالج، کورپی مەلا مستەفا، کورپی مەلاحسەین لە بنەمالەى سدیقى کلاشیە، ئەم بنەمالەبەش نەسەبیان دەگەریتەووە سەر حەزرتی ئەبویە کری سدیق، لە کۆتایی سەدەى دوازدە و سەرەتای سەدەى سێزدە لە جوازپێ لەدایک بوو. لە جوازپێ لە خزمەت مەلا عەبدوڵلاى باوکی - کە یەکیک بوو لە زانایانی گەورەى سەردەمی خۆی - دەستی بە خویندن کردوو، دواتر بۆ دێژدەدان بە خویندن بەرەو ناوچەکانی تری کوردستان بەرپێکەوتوو. لە سنە و سلیمانی و هەرودها لە هەلەبجە لە مەدرەسەى شیخ عەبدوڵلا خەپانی - کە ئەوکات یەکیک لە ناوەندە زانستیەکانی ناوچە کە بوو - خویندووویەتی. دواتر گەرپاوەتەو بۆ جوازپێ و تا دوا ساتەکانی ژبانی لە مزگەوت و مەدرەسەى هەلانی جوازپێ خەریکی وانهوتنەو بوو. مەلا عیسا کەسیکی زۆر وردبین بوو و بە بیج بنەما قسەى نەکردوو، تەنانەت کاتیکی خویندوووەتەو یەکسەر هەموو بابەتەکانی قبوڵ نەکردوو و گومانی خستووەتەر سەر هەر بابەتیک کە بەرای ئەو رەنگە هەلە بیت. یان لە کاتی نووسخە هەلگرتن لە کتیییک، متمانەى تەنیا بە ئەو دەستنوسەى کە لە پرووی نووساوە نەکردوو، بەلگوو لەگەڵ چەن دەستنوسی تردا بەراورد و موقابەلەى کردوو، بۆ ئەوەى هەلەى تێدا نەبی. ئەمەش وایکردوو کە بەردەوام سەرقالی خویندنی کتیب بیج و لە هەندێ زانستدا وەک لۆژیک خاوەن پرا و بۆچوون بیت. جگە لەمانەش پیاویکی لەخا ترس و زۆر پابەند بە ئەنجامدانی ئەرکە شەرعییەکان بوو. زۆر خولیای زێد و مەلەبەندی خۆی بوو بە چەشنیک کە تەنانەت لە سنە و سلیمانیس هەستی بە غەریبی و نامۆیی کردوو. مەولەوی تاوگۆزی ماویەک لای مەلا عیسا خویندووویەتی.

سەبارەت بە بهرهمەکانی، مەلا عیسا توانایەکی باشی لە شیعرۆتن هەبوو، لە گەڵ مەولەوی شیعر گۆرینەویان بوو. شیعرێ بە هەردوو زمانی کوردی و فارسی ھۆنیوەتەو. زۆریە شیعرەکانی لەناوچوون. هەرچەندە هیچ بەرهمەمیکی دانراوی خۆی نییە، یان باشترە بڵیئ فەوتاو، بەلام بە گشتی ھەوت دەستنوس بە خەتی مەلا عیسا بە یادگار بەجی ماو. لە کۆی ئەم ھەوت دەستنوسە چوار دەستنوس لە کۆمەڵە دەستنوسیەک بە ژمارە ۱۳۴۶ لە کتیبخانە ناوھندی دائیرەتولمەعارفی گەورە ئیسلامی لە شاری تاران دەپارێژرێ. ھەرھەھا کورتە ریسالەیک بە ناوی *اثبات الواجب فی شیخ عەبدولقادر موھاجیر* بە خەتی مەلا عیساو نووسخە لێ ھەلگیراوە و ئیستاش لە ھەمان کتیبخانە بە ژمارە ۱۴۳۲/۶ دەپارێژرێ. جگە لەو دەستنوسانە کە ناماژیان پینکرا، کتیبی (*رفع الخطاء عن ذات الشفاء*) ئیبنولحاجی نووسیوەتەو، کە لە کتیبخانە تەباتەبایی شیراز بە ژمارە ۱۶۷۸ ھەلگیراوە. مەلا عیسا نووسخەیک لە کتیبی *الموضح فی شرح المحرری* مەلا ئەبویە کری موسەنیفی چۆری ھەلگرتووە کە لە کتیبخانە ئوقافی سلیمانی بە ژمارە ۳۱۷۲/۶ ت/۶۵/۷ دەپارێژرێ. سەرەنجام پاش تەمەنیک وائەوتنەو و خزمەتکردنی خەلکی ناوچەکە، مەلا عیسا لە ۱۱ مانگی موھەررەمی سالی ۱۲۶۷ ی ک.م کۆچی دوایی کردووە.

سوپاسنامە

لە کۆتاییدا وێرای سوپاس و پێرائینی ھەموو ئەو کەسانە کە لەم توێژینەویەدا یارمەتیاں داوم بە تاییەت بەرپێزان جەبار میرانی، عەبدوللای حەبیبی، عوسمان ئیسماعیل ھەشەزینی، ھیوادارم ئەم توێژینەویە بێتە بنەمای لیکۆلینەوی زیاتر لەسەر مەلا عیسا و بتوانیت سەرەداوانیک بداتە دەستی توێژەران بۆ ئەو لیکۆلینەوی زیاتر لەسەر ئەم کەسایەتیە بکەن.

بەرپاویزەکان

۱- **بنەمالە سدیقی**: یەکیکە لە بنەمالە زانستییەکانی ناوچە جوانرۆ. رەچەڵەکیان دەگەریتەووە سەر ھەزرتی ئەبویە کری سدیق، ھەر لەبەر ئەم ھۆکارە بە سدیقی ناسراون و لەبەر ئەوەی چەندین پشت زانای نایینی بوون، بە مەلاییش ناسراون. ئیستا نەوکانی ئەم بنەمالە زانستییە لە جوانرۆ، سەلاسی باباجانی و سەرپێلی زەھاو و شوینەکانی تر دەرین.

۲- **مەلا موسا کلاشی**: بۆ مەلا عیسا و بە پێ دەستنوسەکان بە ھەرورد لە گەڵ براکانی تری زۆرتین پەییوەندی و تیکەلی لە گەڵ مەلا عیسا ھەبوو. تا ئیستا لە هیچ سەرچاویەکی چاپکراودا ناوی نەھاتووە. لەبەر ئەوەی کە نووسەری ئەم وتارە خەریکی پرۆژەیک بەناوی میژووی زانایانی جوانرۆیە، ھەر بۆیە زانیاری باشی لەسەری کۆکردۆتەو، بەتاییەت کۆمەلێک دەستنوسی ناوازە کە بە خەتی مەلا موسا نووسراون. لە سەر ژیان و بەرهمەمی مەلا موسا توێژینەویەکی ئەنجام داوە و بە تەمایە لە داھاتوویەکی نزیکدا بلاوی بکاتەو.

۳- **مەدرەسە شیخ عەبدوللای خەربانی** لە سەردەمی مەلا عیسادا یەکیک بوو لە قوتابخانە گزنگەکانی فێکردنی زانستە ئاینییەکان. مەلا عەبدولکەریم مودەرپس لە کتیبی (بنەمالە زانیاران)دا دەرباری شیخ عەبدوللای و قوتابخانەکی دەنووسیت: لەبەر ئەوە زانیایەکی گەورە و بەرپێر بوو و تەدریسیکی باشی کردووە قوتابی لە ھەموو لایەکەو لێ گەرد بوونەتەو. ھەر لەو کتیبەدا باس لەو دەکات کە شیخ عەبدوللای زستانەکانی لە ھەلەبجە بەسەر دەبات و لەوێ وائە دەلێتەو، ھەر بۆیە مەلا عیسا نووسیویەتی لە لای شیخ عەبدوللای لە ھەلەبجە بوو. مەلا عەبدولکەریم لە ھەمان کتیبدا نووسیویەتی، ھەرکەسی لە ھەر لایەکەو ویستبیتی خویندنیکی شیایوی باش بخوینیت، رۆیشتوو بۆ خزمەت سی زانا، یەکیک لەو سی زانیایە شیخ عەبدوللای خەربانی بوو. بۆ زانیاری زیاتر، بروانە کتیبی *بنەمالە زانیاران*، لاپەرە ۱۴۴.

۴- **مەلا محەمەدی قازی جوانرۆیی**: مەلا محەمەد کورپی مەلا محەمەدی چلەکیش، لە نەوێ مەلا مستەفای بێسارانییە، سالی ۱۲۱۰ ی کۆچی لە ھەلانی جوانرۆ لەدایک بوو. لە خزمەت باوکی و زانیانی تردا خویندوویەتی و بەی ئاگاداری بنەمالەکی گەشتیکی بۆ ولاتانی عەرەبی کردووە بۆ درێژدان بە خویندەکی. مەلا عەبدولقادر کە برا گەورە مەلا محەمەد بوو، ئەو بە محەمەد خانی حاکمی ئەوکاتی جوانرۆ و ئەمانوللای خانی والی کوردستانی ناساندووە و لە ئەنجامدا بۆ پۆستی دادوەر (قازی) بۆ بلۆکی جوانرۆ ھەلبژێردراو، جگە لەوھش لە قوتابخانە جوانرۆ سەرقالی فێکردنی زانستە ئاینییەکان بوو، و خویندکارانیکی وەک مەولەوی ھەبوو. لە سالی ۱۲۹۰ ک.م کۆچی دوایی کردووە. خەتیکی

جوانی هه‌بووه و جگه له دانانی چهن کتیب که به‌داخهوه زۆربه‌یان تیاچووون، لانیکه‌م دوو جار قورنانی به خه‌تی خۆی نووسیوه و له زانسته‌کانی تردا چهن ده‌ستنووسیکی لی به جی ماوه. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌نه پیشه‌کی کتیبی "تاریخچه جوانرود" که مه‌لا نه‌حمده فەخری نه‌وی مه‌لا محمه‌د قازی بۆ ئەم کتیبە‌ی نووسیوه.

۵- **مزگه‌وتی عه‌لانیه:** عه‌لانیه یا هه‌لانی له ئیستادا ناوی یه‌کیک له گه‌ره‌که‌کانی شاری جوانرۆیه. خاوه‌ن میژوویه‌کی دێرنه‌یه. پیشتر به‌شیوه‌ی ئالانی و عه‌لانی‌ش ناوی لی براوه. له‌سه‌ده‌کانی دوا‌ده و سی‌ده‌ی کۆچی مزگه‌وتی عه‌لانیه شوینی خۆیندنی فه‌قیکان بووه و ده‌نگ و ناویکی باشی هه‌بووه. هه‌ر ئه‌وه‌ بووه که که‌سایه‌تییه‌کی وه‌ک مه‌وله‌وی ئه‌و شوینه‌ی بۆ خۆیندن هه‌لبژاردوووه و له‌لای دوو مامۆستای گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی جوانرۆ، مه‌لا عیسا کلاشی و مه‌لا محمه‌دی قازی خۆیندوو‌یه‌تی. مامۆستایانی ئەم مه‌ده‌سه‌یه، زۆربه‌یان له‌ دوو گه‌وره‌به‌مه‌اله‌ی زانستی سدیقی کلاشی - که له سه‌رده‌وه‌ی باسی کرا - و به‌مه‌اله‌ی قازی بوون که له وه‌چه‌ی مه‌لا مسته‌فای بیسارانین.

۶- **میڤینگه‌ی چه‌مه‌نساو و زلان:** چه‌مه‌نساو و زلان ناوی دوو گوندی سه‌ربه‌شاری جوانرۆن، ئیستاش به‌چه‌مه‌نزاو و زلان ناو ده‌برین. میڤینگه‌ی ناوی هه‌وارگه‌یه‌که‌ له‌ نزیک گوندی چه‌مه‌نزاو، به‌ وه‌ی دانیشتووانی ئەم گونده، هۆکاری ناوانی ئەم شوینه‌ی ئه‌وه‌یه که پیشتر شوینی مۆلی می واته‌ مه‌ر بووه، هه‌ر بۆیه به‌میڤینگه‌ی ناوی ده‌رکردوووه. می به‌زاراوه‌ی جافی به‌ مه‌ر ده‌لین.

۷- **شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر:** شیخ‌عه‌بدولقادر موهاجیر، کۆری شیخ محمه‌د سه‌عیدی ته‌ختی مه‌ردووخ‌ی ساڵی ۱۲۱۱ ک.م. له‌ دایک بووه و که‌ه‌ بآلی داوه، خۆیندنی ده‌سپیکردوووه و له‌ خزمه‌تی بابی زانا و مامۆستایانی تردا، ساڵانیکی زۆر خۆیندوو‌یه، تا ته‌واو پیڤگه‌یشتوووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتوووه. دوا‌ی کۆچی دوابی باوکی جیی باوکی گرتۆته‌وه و له‌ قوتابخانه‌ی دارولئیحسان له‌ شاری سنه‌ وانه‌بیژ بووه. شاره‌زا بوو له‌ قسه‌ و فه‌لسه‌فه و حیکه‌مه‌تدا. له‌ کۆتایی ساڵی ۱۲۷۱ی زایینی له‌ شاری سنه‌ کۆچ ده‌کات بۆ شاری سلیمانی و له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری گشتیه‌وه‌ پیشوازی لی‌کراوه. له‌وی سه‌رقالی وانه‌وته‌وه و نووسین و لی‌کۆلینه‌وه‌ بووه. له‌ سلیمانی کۆچی دوابی کردوووه و له‌ گۆرستانی گردی سه‌یوان به‌خاک سپێردراوه. "تقریب المرام" له‌ شه‌رحی "ته‌هذیب الکلام"ی ته‌فتازانی؛ په‌راویژ له‌ سه‌ر شه‌رحی عقائد عضدیة، شرح رساله‌ الزوراء، "کشف الغطاء" له‌ مه‌ر زات و سیفات‌ی خاوی تواناوه، په‌راویژ بۆ ته‌علیقات‌ی لاری به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌، میژووی ناودارانی کورد لاپه‌ره‌ی ۴۷۹.

۸- **مه‌لا نه‌بو‌به‌گری موسه‌ننیف:** مه‌لا نه‌بو‌به‌گری ناوی چه‌سه‌نه‌ و کونیه‌ی نه‌بو‌به‌کره‌ و له‌ ناو خه‌لگیشدا له‌به‌ر زۆری دانراوه‌کانی به‌ "مصنف" ناوبانگی ده‌رکردوووه. کۆری مه‌لا یوسف جان، کۆری مه‌لا یه‌عقوب جان له‌ رسته‌ی سه‌ییده‌کانی پی‌رخزیه‌یه. له‌ده‌وره‌یه‌ری ساڵی ۹۴۰ی کۆچیدا له‌ دایک بووه و له‌ ساڵی ۱۰۱۴دا له‌ دیی چۆر کۆچی دوابی کردوووه. ریاض الخلود، سراج الطریق، آفتاب عالم، الوضوح، به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی ئەم زانایه. بۆ زانیاری زیاتر سه‌رنج بده‌ لاپه‌ره‌ی ۳۸۰ی کتیبی به‌مه‌اله‌ی زانیاران.

۹- **ئیبینولحاج:** ناوی مه‌لا محمه‌د کۆری حاجی چه‌سه‌نه، هه‌ر بۆیه به‌ئیبینولحاج واته‌ کۆری حاجی به‌ ناو بانگه‌. له‌ گوندی سنجه‌وی سه‌رده‌شت له‌ دایک بووه، به‌داخه‌وه ئەم زانا به‌رزه‌ ناوینشانیک له‌سه‌رده‌می ژیانیه‌وه‌ نییه. ئه‌وه‌نده هه‌یه که ئەم زانایه مامۆستای مه‌لا عه‌بدو‌للا‌ی بی‌تووشی و شیخ ماری نۆدی بووه. نزیک به‌ ۸۰ ساڵ ژیاوه و تا ساڵی ۱۱۹۹ له ژیا‌ندا بووه. به‌رهمه‌میکی زۆری بووه له‌ زمانی عه‌ره‌بی‌دا، ئه‌وه‌ی له‌ کوردیدا ما‌بو‌وی‌ته‌وه و به‌رده‌ست که‌وتی به‌مه‌دی‌نامه‌که‌یه‌تی. ایقاد الضرام علی من لم یوقع طلاق العوام، محاسن الغرر، رفع الخفا عن ذات الشفاء، به‌شیکن له‌ به‌رهمه‌کانی. بۆ زانیاری زیاتر به‌روانه‌ کتیبی ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی لاپه‌ره‌ی ۷۷ و کتیبی میژووی زانیانی کورد.

سه‌رچاوه‌کان:

فارسی

- حافظ، شمس‌الدین محمد (۱۳۹۱). *دیوان حافظ شیرازی*، تهران، انتشارات پیام عدالت، چاپ دوم.
 حسین زاده، محمد (۱۳۷۷). *تاریخچه جوانرود*، کرمانشاه، انتشارات طاق بستان، چاپ اول.
 سلطانی، محمدعلی (۱۳۷۴). *تاریخ تسنن در کرمانشاه*، تهران، نشر سها.
 -، -، *حدیقه سلطانی* (۱۳۶۹). جلد دوم، ارومیه، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ اول.
 میراحمدی، فریدون (۱۳۸۹). *جوانرود در گذر تاریخ*، سنندج، نشر سنندج.

کوردی

- رۆحانی، باباشینخی مه‌رۆخ (۱۳۸۹). *میترۆوی ناودارانی کورد*، وه‌رگێڕ، مه‌رۆخی رۆحانی، ماجد، به‌رگی یه‌که‌م، بلاوگه‌ی سنه، چاپی یه‌که‌م.
 سه‌ججادی، عه‌لانه‌ددین (۱۳۹۳). *ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی*، سنه، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، چاپی یه‌که‌م.
 قه‌رده‌اغی، محه‌مه‌ده‌علی (۲۰۰۴). *بوژاننده‌وه‌ی میترۆوی زانیانی کورد له‌ رینگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه*، به‌رگی شه‌شم، هه‌ولێر، بلاوگه‌ی ئاراس، چاپی یه‌که‌م.
 موده‌پیس، مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریم (۱۳۸۹). *بنه‌ماله‌ی زانیاران*، تاران، بلاوگه‌ی ئانا.
 مه‌وله‌وی تاوگۆزی، عه‌بدوهره‌حیم (۱۳۸۶). *دیوانی مه‌وله‌وی کورد*، ئاماده‌کردنی: موده‌پیس، عه‌بدوڵکه‌ریم، سنه، بلاوگه‌ی کوردستان، چاپی چوارم.

ده‌ست‌نوس

- ابن‌الحاج، محمد بن حسن. *رفع‌الخفا عن ذات‌الشفاء فی سیره‌المصطفی*، کتابخانه علامه طباطبایی شیراز، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۹ هـ. ق، شماره ۱۶۷۸.
 تختی سنندجی، عبدالقادر بن محمد سعید، *اثبات‌الواجب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۳۷ هـ. ق، شماره ۱۴۳۲/۳.
 جرجانی، ابوالفتح بن مخدوم، *شرح‌آداب‌البحث‌العصدی*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی، شماره ۱۳۴۶/۶.
 جرجانی، محمد بن علی، *الدرة فی المنطق*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، شماره ۱۳۴۶/۵.
 حنفی تبریزی، شمس‌الدین محمد. *رساله‌الحنفیه فی علم‌الآداب*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۱.
 شهرزوری، حسن بن هدایه‌الله، *الوضوح فی شرح‌المحرر*، مکتبه‌الاقواق مرکزیه‌بسلیمانیه، الناسخ: عیسی بن ملا عبدالله بن ملا محمد صالح بن ملا مصطفی بن ملا حسین بن ملا موسی بن ملا نصرالله، ۱۲۲۸، رقم ۶۵/۷ ت/۳۱۷۲.
 صفدی، محمد بن عبدالرحمن، *رحمه‌الامه فی اختلاف‌الائمه*، کتابخانه مرکز مطالعات و تحقیقات اسلامی، کاتب: موسی بن عبدالله بن محمد صالح بن مصطفی الکلاشی، ۱۲۶۰ هـ. ق، شماره ۷۵۵.
 عصام‌الدین اسفراینی، ابراهیم بن محمد، *شرح‌آداب‌البحث*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن مولانا عبدالله بن مولانا صالح بن مصطفی، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۲.
 قطب‌الدین رازی، محمد بن محمد، *تحقیق‌الکلیات*، کتابخانه دائره‌المعارف بزرگ اسلامی، کاتب: عیسی بن عبدالله، ۱۲۱۷ هـ. ق، شماره ۱۳۴۶/۶.

صحة الشرح

قد وقع الفراغ من تحرير الربع الثاني من الشرح المسج بالوضوح الواقع على متن المحرر المؤلف لسيد حسن بن هداية الله بعد
 ظهر يوم لجمه الواقع رابعاً من خمسة المسترقفة بعناية الله تعالى وحسن توفيقه في السنة الثامنة من العشرة الثالث من المائة الثالثة
 بعد الف اى في سنة الف وثمانين وعشرين من الهجرة النبوية المصطفوية صلى الله عليه وعلى آله بعد ما كتبت وكتب
 من اول الدنيا الاخرها بحسب الميول الكبير والصغير في كل لحظة الف الف مرة على يد الخفير الفقير المحتاج الى رحمة الله تعالى عيسى بن ملا عبدالله بن
 ملا محمد صالح بن ملا مصطفى بن ملا حسين بن ملا موسى بن ملا نصر الله المنسوب الى ابي بكر الصديق رضي الله عنه وعنه بشرف اللهم
 اجعل كتابه هذا الشرح خالصاً لوجهك وذريعتك لاخرة بشرف سيد الاولين والاخرين وبرحمتك يا ارحم الراحمين ولحمد الله رب العالمين
 اللهم لك الحمد كما انت اهل وصلى على محمد كما انت اهله وافعل بنا ما انت اهله انك اهل التقوى واهل المغفرة

دهستونوسی ژماره ۳۱۷۲/۶۵/۷ پارێزراو له کتیبخانەی ئەوقافی سلیمانی

تفصیلاً ما يكون الاقسام محتملات العقل سواء كانت موجودات ونفوس الاحرار والاطفان
 يكون الاقسام موجودات ونفوس الاحرار وقد يطلق العقل على الدابر بين النفوس والاشياء
 العتق على القسم الذي لا يجمع اقسامه على شئ اى ما يكون
 شامه مختلفه بالذات ويقابلها القسم الاعتباري
 يقابل العقل بالعلم اتان القسم
 استقرائي محو حسن والفرق بين
 القسم والترديدات الاشتراكية
 والاول لازم والثاني غير لازم
 من مستوفى شرح
 الموافق

بن باری گۆزده کۆشت زاری نکارا از خدایم نهداری
 فاعل المصدر ومفعوله محذوفان
 لک لئلا نطاوله العقلية طرد
 الا لفا كذا لانه لا حاجة الى التوضيح
 يكون تطويلاً على العقل
 في باب الاقسام والاشياء

غلطا اوبصرة ومواضع اخرى ومن الواجب على الناظرين ان يتكلموا في كل علم بما هو حقه
 ووظيفته فلا يتكلموا في اليقين بوظائف ظني وبالعكس واذا انتهى التغيير الى
 الفاظ جليلة فليس لتاثير المطاوعة وطلب توضيحها من الوخر والمعلقات الر

سالة المنسوبة الى محمد بن سيد شريف الكاينيه
 في المنطق علم يد اقدر الفقهاء عيسى في مدرسة
 شيخ عبد الله في سنجق البصرة في محال
 شه زول اللهم صل على محمد
 دائما بدوامك وللهد
 لله رب العالمين
 امين

لحم الله الرحمن الرحيم
 اللهم صل على محمد
 دائما بدوامك وللهد
 لله رب العالمين
 امين

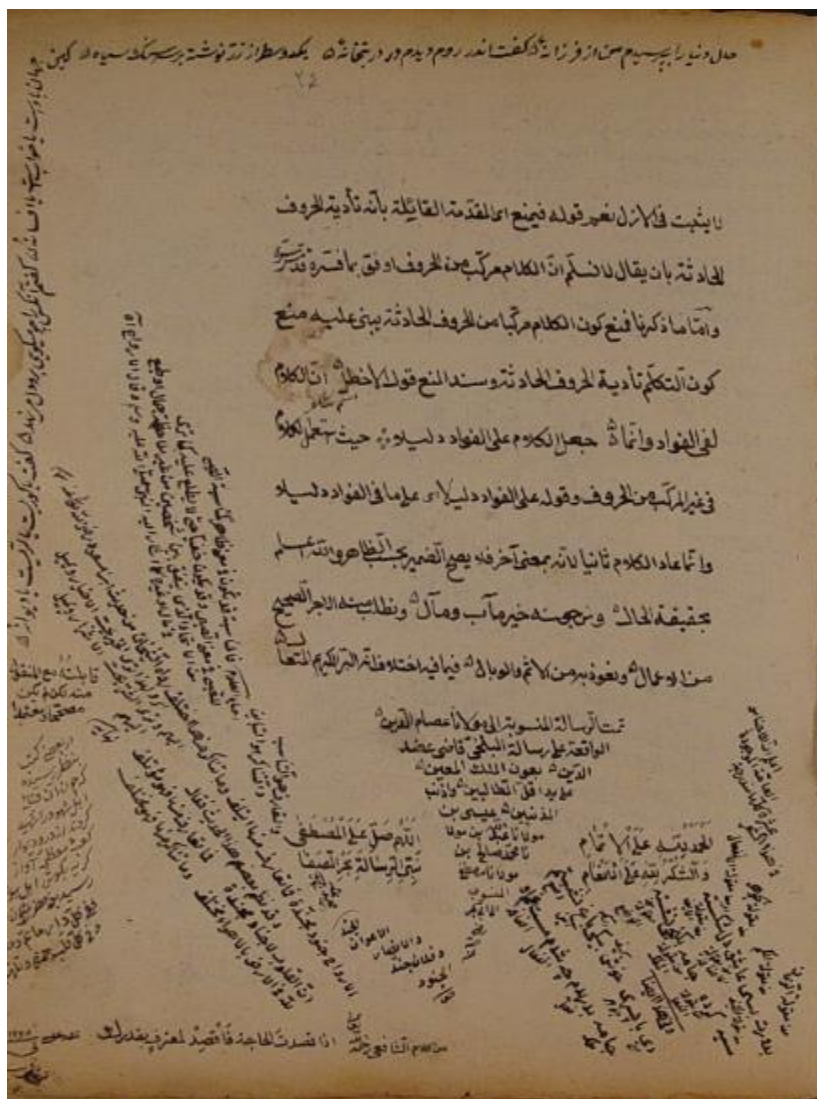
دهستونوسی ژماره ۱۳۴۶/۵ پارێزراو له کتیبخانەی ناوهندی دائیره تۆلمه عارفی گه وهری ئیسلامی له تاران

من نادانم فطلبنا من الشيخ فطلب من آية الله عليه السلام ما يثبت له من الحديث في الصلاة والسلام على النبي وآله
 اجمعين ثم التاجرت لاولادى اقرار بحج اجابى وتماذق ولأهل بلدى واقبله بلولمن
 ادراك حياى من المسلمين على مذهبه من يرى ذلك من ائمة الحديث في القديم
 والحديث رداية ما ذكرته في هذا الشرح المنفع للعامة واوصى كل من يتأهل
 من الناظرين فيه ان يسامحن فيما نزل به القدم او طغى فيه القلم وان يقيم عذرى
 بالانتصار اذ لم استقبله في الابتكار وهذه النسخة المسودة ثبتت عليها
 النظر فابرزتها لتكتب وتشتهر ولكن لا يجوز احدًا يكتب منها نسخة الا ان
 يصورها ويقابلها باصلها لان التاليف انما يعيره التناسخ حتى يصير الى المسخ
 والانفاس فن بدله بعدما سمعته فاتمأ ثمه على الدين يبدلونه والسلام على
 من اتبع الهدى فعليكم بالتصحيح

الحمد لله الخالق لجميع الاشياء والصلاة والسلام على رسول خير الورى وعلى آله واصحابه
 اجمعين له الهدى على ان هدى الخبير العاجل للصلوة والسلام تمام تحرير شرح ذات الشفاء
 مع الاستغفار بدرر الفقهاء عيسى العاص القاص ابن عبد الله رحمه الله تعالى والديا العقباء
 دقت تدرين في مسجد العلانية في سنة الفماتين وتسع وثلثين من هجرة سيد المرسلين
 عليه الصلوة والسلام اليوم الدين

مجمع

ده‌ست‌نووسى ژماره ۱۶۷۸ پارێزراو له کتیب‌خانەى تەباتە‌بابی شیراز

ده‌ستنوسی ژماره ۱۳۴۶/۲ پارێزراو له کتێبخانهی ناوهندی دائیره‌تولمه‌عارفی گه‌وره‌ی ئیسلامی له تاران